

Köszöntés

Amikor megjelenik e lapunk ezen száma, sok gyülekezet vagy konfirmációra készül, vagy már éppen folyamatban van a konfirmáció. Nagyon kevés helyen tartják még azt a régi rendet, hogy a konfirmandusok a Mennybemenetel ünnepén (Áldozócsütörtökön) adnak számot felkészültségükről (azaz teszik le a konfirmációi vizsgát), majd a következő vasárnapon megtörténik a hivatalos és ünnepélyes konfirmáció, melyben elkötelezik magukat Isten és református egyházunk mellett, és majd egy hét múlva, pünkösd ünnepén veszik is a gyülekezet közösségében életük első úrvacsoráját. Teljesen mindegy, hogy külön részekben vagy együtt történjenek a konfirmáció ezen elemei, a lényeg, hogy a mi vidékünkön mindez pünkösd ünnepe környékén (van, ahol pontosan pünkösdkor) történik. Nemcsak nem véletlen, de nagyon is szép és tudatos ez. Mert mit ér bármely konfirmáció lelketlenül? Mert mit ér bármely konfirmáció Lelketlenül?

Nagyon is kell a Lélek, hogy segítségül legyen a mi lelkünk erőtlenségei közepette segítségünkre legyen és megerősítsen. Ez-

Tartalom

Igei üzenet

<i>mennybemenetel</i>	2
<i>pünkösd</i>	3
<i>szentháromság</i>	4

Imádság..... 5

Könyvajánló..... 6

Esperesi gondolatok..... 7

Pannonia Reformata..... 8

zel pedig immáron nemcsak a konfirmandusokról beszélhetünk, hanem mindannyiunkról. Minden léleknek szüksége van a Lélek megerősítésére, és nemcsak életében egyszer, hanem többször is. Sőt: állandóan.

Ezért olyan nagyszerű a konfirmáció pünkösdkor.

Jött a Lélek, kitöltetett, megerősített.

Erre szükség van ma is.

„Jövel, Szentlélek Úr Isten,
Töltsd be szíveinket épen!”

Füstös Gábor

Békesség, bölcsesség és erő

A Mennybemenetel ünnepe a felülről való adományok közül hármat hoz ma élénk: a felülről való békességet, bölcsességet és erőt.

„*Békességet hagyok nektek, az én békeségemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.*” (Jn 14,27,a) A mi Urunk szavai ezek a tanítványaihoz egykor és ma, s minden időkbén. Jézus búcsúbeszédének részlete úgy kellett a vigasztalásra szoruló Övéinek, mint egy falat kenyér. Ott álltak a szomorú tanítványok, belerendülve a megváltoztathatatlanba, ahogy Jézus előbb a haláláról és elárultatásáról beszél, de Ő megágyazva az emberi szívekben az örök váltság egekig vivő békéjének, így vigasztalja őket: „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem!” (Jn 14,1) Mert Ő jól tudja mi zajlik a lelkekben, Őelőtte semmilyen összeroskadás, magunkba hullás nem szorul magyarázatra. A bűnbocsánatot nyert, megigazult lélek jellemesen bírja a Lélek békességét, mely voltaképpen Krisztusé. A hívő lélek a maga lelki gazdagodásán csak így élheti meg újra világának nagyszerűségét.

Micsoda kiváltság, hogy bepillantathatunk Jézus Szeretetének gyógyító lélektanába, ahogy ezt követően kétszer is kibéleli a szívet: „Hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek, és visszajövök hozzátok.” (Jn 14,28), mely ennek ismétlése „És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök.” (Jn 14,3) A Mennyben való szent „hely készítés” bizonyossá-

ga viszi a lépteinket. Nem kell az embernek csupán önerejéből, saját elgondolása szerint élnie, hanem lépésről lépésre teljesen átengedheti magát ennek a krisztusi befo-gadó kegyelemnek. A felülről való békeség alázatával és a hit engedelmességével tovább lehet lépnie, mint aki tudja, Krisztusnak fölöttébb gondja van reá, és számára ettől fogva mindig van beljebb és feljebb.

A felülről való békesség pedig párosul a felülről való bölcsesség határtalanságával. Ahogy Jakab apostol írja: „A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedékeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.” (Jak 3,17) Csak hálát adhatunk azért, hogy az emberi bölcsesség alá van rendelve egy magasabb bölcsességnek. Az Istenben elrejtett bölcsesség mellé pedig Ő mindig megadja a leleményt, ahogy Noé építette a hatalmas bárkát az irdatlan özönvíz előtt, s ez omlott hálába, midőn Noé galambjának olajágáról árnyék vetült. Ez a bölcs lelemény indította a kiseded Mózes édesanyja szívét, hogy a fáraó gyilkos parancsa ellen szurokkal formázzon kis kosarat, kicsiny „bárkát”, hiszen eredetileg itt az Igében ugyanaz a szó áll, mint Noé történetében. Ebben helyezte rózsás arcú gyermekét a nílusi, szívre nehezdedő hullámsír szélén az árnyékvető nádas tövébe. Minden, az Isten tervében bölcsen készült „bárka”, mely az életet viszi a halálon át, felülről való kegyelem.

Jézusnak nem volt más, amit övéinek örökül hagyott volna, csak legdrágább adománya: a halálon át örök életet adó golgoltai kereszttje, vele a saját békéje és a Szentlélek ereje. A Mennybe való felmenetele előtt íme a szent iránymutatás a tanítványság életfolytatására, azaz a Róla szóló biznyságtételek ismétlésére és megújítására: „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

S ahogy e szavakkal a mi Urunk végezet-re megáldja a majdani tanúságtévő, „bárkaépítő” tanítványokat, közben felemel-tetik, hogy áldó mozdulata árnyékának végtelen horizontja alá egykor és ma, alá-zatos szívvel mind odaférjünk.

Mennybemenetel ünnepén így nyugod-jék meg rajtunk az Ő áldása, szent békessé-ge és bölcsessége, s a Szentlélek ereje! Ámen.

Stummerné Nagy Ágnes

Kaptatok-e Szentlelket?

Textus: „Amíg Apollós Korinthusban volt, Pál végigjárva a felső vidékeket, Efezusba érkezett. Ott néhány tanítványra talált, és így szólt hozzájuk: Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívókké lettetek? Ők így feleltek: Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek.” (ApCsel 19:1-2)

Pünkösd azok közé az ünnepek közé tar-tozik, amelyekről még a templomba járó ember sem érti biztosan, hogy mit is ün-neplünk benne. Karácsonynak, húsvétnek fájdalmasan szép történetei vannak, ame-lyek jellegüknél fogva is segítik megérteni a lényegét. Viszont a „Jézus-ügy” nem záró-dott le húsvétkor. Aki érti és érzi húsvét ünnepét, aki megtanul húsvétot igazán ün-nepelni, az tanítvány lesz. Aki pedig meg-érzi, megérti, a Szentlélek ünnepét -apostollá válik Egyik sem rossz dolog, de nem ugyanaz a kettő. Pünkösd ünnepén a Szentlélek megjelenése az, ami az addig bi-zonytalan, jövőkép nélküli bezárkózó éle-

teket kimozdítja és egyházat alapítani teszi alkalmassá. A Szentlélek ugyanis a Szent-háromság azon személye, Aki elszakítha-tatlan kapcsolatot hoz létre az ember és Jézus között. Jézus pedig maga mondta: „Én és az Atya egy vagyunk.” (János 10,30) Ahogy egy hittanosom jegyezte meg évek-kel ezelőtt: „A Szentlélek olyan, mint a tö-kéletes wifi”. A fenti Ige folytatásából (Tessék nyugodtan elolvasni!) kiderül, hogy ezek az efezusbeli tanítványok nem is hallottak a Szentlélekről. Ha magunkba te-kintünk, vajon mi hol tartunk most 2026. pünkösdjén? Vajon a mi sokszor pesszimis-ta, bezárkózó, olykor jövőkép nélküli éle-tünk kész-e befogadni a Szentlelket? Kész-e az Istennel folyamatos kapcsolatra? Ké-szen állunk-e életünket, döntéseinket, sor-sunk egészét a Szentlélek vezetése alá helyezni? Készen állunk-e az apostolságra? Kaptunk-e Szentlelket? Ezek az efezusbeli tanítványok, akik a jánosi keresztségben éltek, kérték a Szentlelket és mikor megke-

resztelkedtek az ÚrJézus nevére, Pál rájuk tette kezét és leszállt rájuk a Szentlélek, úgy, hogy különböző nyelveken szóltak és prófétáltak. És a tanítványokból apostollá lettek, ugyanis a pünkösöd megélése kéz a kézben jár az apostoli felelősség felvállalásával. Ez a felelősség nem csak a lelkipászoroké, hanem minden keresztyén, Krisztust követő emberé. Mindnyájunknak

meg van a magunk apostoli küldetése azon a helyen ahová az Úr állított bennünket - családjunkban, munkahelyünkön, különböző szolgálatainkban. Kívánom minden kedves olvasónak, hogy 2026-ban legyen része az apostollá válás olykor nehéz, de szent hivatásában.

Kovácsné Smatarla Ibolya

Egyetlen vigasztalásunk

Textus: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” (2Kor 13,13)

A Szentháromság vasárnapjára készülve egy olyan ige kerül elénk, amelyben egyszerre jelenik meg a Szentháromság mindhárom személye. Heidelbergi Káténk első kérdés-felelete így szól: „**Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?** Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok – nem az önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok...” (HK 1.kf) Ebben az első kérdés-feleletben is ott találjuk a Szentháromság Istent, Aki mindhárom személyében munkálkodik az életünkben.

Legelőször is **Jézus kegyelméről** beszél Pál a korinthusi második levél záró versében. Pál arra emlékeztette a korinthusiakat, hogy akik viszálykodnak, emlékezzenek arra, hogy Jézus értük is meghalt, értük is szenvedett. Jézus mindannyiukért, az egész gyülekezetért szenvedett, megváltotta azokat is, akik éppen akkor egymást marták.

Káténk arról beszél, hogy akár élünk, akár halunk, nem az önmagunké, hanem Jézuséi vagyunk. Milyen jó ezt megérteni! Mi az Övéi vagyunk, hozzá tartozunk, az Ő uralma alatt élünk, az Ő megváltó szeretete által lehetünk megszabadított emberek, akik Őhöz tartozhatunk. Ebből tudunk igazán erőt meríteni, a legnehezebb élethelyzetünkben is: mi Jézushoz tartozunk!

Aztán beszél csak az **Atya Isten szeretetéről**. Káténk arra mutat, hogy Isten szeretetében felismerhetjük gondviselését, melyben Isten szeretete a mindennapokban a leginkább kézzelfogható módon mutatkozik meg. Káténk így fogalmaz: „**A gondviselés Isten mindenható és mindenütt jelenlévő ereje, amellyel a mennyet és a földet, minden teremtménnyel együtt szilárdan kézben tartja...**” (HK 27.kf) Isten gondviselésének ismerete pedig baj esetén türelemre int, amikor pedig minden rendben van körülöttünk, akkor pedig arra buzdít, hogy hálásak legyünk (HK 28.kf).

Isten szeretete legyen mivelünk, sőt, már velünk van: gondviselésében, erőt adó szeretetében, amelynek megtapasztalásá-

ért imádkozhatunk is – és ne féljünk: Isten velünk van. Nehézségeink, veszteségeink idején, amikor nehezebb észrevenni, akkor is biztosak lehetünk ebben.

Végül a **Szentlélek közösségéről** szól. Mert a Szentlélek mindig közösséget teremt, mindig közösséget alkot. Gondoljunk csak a pünkösdi történetre, melyben a Szentlélek, erőnek Lelke kitöltetett, és több mint 3000 ember megtért azon a napon. Az Egyház születésnapjának is nevezzük, éppen ezért. A Szentlélek ahol megjelenik, ott közösséget teremt. Ott az Atyával és a Fiúval való erős, elszakíthatatlan közösséget teremt. Egy áldott, szeretetteljes, bensőséges közösséget.

Mi magunk is ezért a Lélekért imádkozunk alkalomról alkalomra, hogy a Lélek legyen jelen, hadd legyen általa halló fülünk és nyitott, befogadó szívünk, hogy Isten üzenetét ne csak meghallhassuk, de szívünkbe is fogadhassuk.

A Káté arról beszél, hogy a Lélek által kapunk bizonyosságot örök életünk felől – amely már maga a vigasztalás: van tovább! Van tovább, de csak Jézus Krisztusban! S ugyancsak a Lélek az, Aki szív szerint kész-szé és hajlandóvá tesz engem is arra, hogy szüntelenül az Úrnak éljek. A Lélek az, amely munkálkodik bennünk, hogy életünk az Úrnak szánt élet, az Úrral élt élet legyen.

Keresztyén Testvéreim, Isten munkálkodik. Isten kegyelmes szeretetével lehajolt hozzánk, megkönyörült rajtunk, Jézus Krisztusban kegyelmet gyakorolt és megszabadított bennünket, Szentlelke által önmagához kapcsol, hogy szüntelenül neki éljünk. Ez a mi vigasztalásunk, ez a mi hálaadásunk, örömünk – minden nap. „Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma.” (JerSír 3,22)

Dr. Sárközi Gergely Antal

Imádság

Kegyelmes Istenünk, mennyei Atyánk!

Köszönjük, hogy egyszülött Fiadat a Szentlélek erejével megdicsőítetted, és általa minket is megáldottál Szentlelkeddel. Köszönjük, hogy Tebenned megújulhatunk, hogy új életet nyerhetünk, és hogy teljes szívünkkel bízhatunk Benned. Add, hogy lelkünkkel és egész életünkkel Téged dicsőítsünk, mint szeretett teremtményeid.

Köszönjük, hogy Szentlelked ajándékait megmutatod nekünk. Bár gyarló és bűnös világban élünk, mégis kérünk Téged, Urunk: tisztítsd meg életünket. Tisztítsd meg testünket és lelkünket, hogy valóban a

te templomoddá lehessenek. Add, hogy Szentlelked által újra és újra megújuljunk, személyes életeinkben és gyülekezeteink közösségében egyaránt.

Kérünk, hogy a Te Igéd a Lélek erejével szólhasson minden emberhez, és hogy az evangélium hirdetése mindig a Te dicsőségedet szolgálja. Formáld bennünket engedelmes, szerető és hűséges tanítványaiddá. A Te Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg bennünket. Ámen.

Selymes Máté

Dr. Petró László: *Tiétek Isten ígérete.*

Igehirdetések.
Kaposvár, 2024.

Dr. Petró László kaposvári református lelképásztor, a Pápai Református Teológiai Akadémia docense, rendszeres teológus igehirdetés kötetét ajánljuk Olvasóink szíves figyelmébe ebben a lapszámunkban.

A szerző átfogó biblikus látású gyakorlott igehirdető, aki lassan hét évvel ezelőtt cserélte fel Tiszántúlt Dunántúllal, mikor családjával Vámospércsről a gyülekezet hívására Kaposvárra jött, hogy Bellai Zoltán főtanácsos úr utódként végezze szolgálatát a közösségben.

A kötetet Petró nagytisztelendő úr kaposvári szolgálatának ötödik évfordulójára jelentették meg, a gyűjtemény összeállítása a hűséges társ, Dr. Petroné Oláh Edina munkája. A munkát megkönnyítette, hogy a szerző minden egyes igehirdetését szó szerint leírta, ugyanakkor – ahogyan Dr. Fekete László örökös főgondnok megjegyzi – a szöszéken még csak bele sem pillantott a jegyzeteibe!

A kötetben minden esztendő legfontosabb ünnepi prédikációiból talál egy-egy csokorra valót az Olvasó. Az igehirdetések világos felépítésűek és olvasmányosak. Érződik, hogy a szerzőjük rendszeres teológus, vagyis a dogmatika, etika – egyszóval a mély, teológiai gondolkodás embere: ez akár nehézkessé is tehetné az igehirdetések olvasását, itt viszont inkább azt tapasztaljuk,

taljuk, hogy ez a mély, szisztematikus látásmód meggazdagítja az igehirdetést. Prédikáció és tudomány egymást erősítik ebben a kötetben, miközben a tudós teológus észrevehetően pásztor is, aki ha kell, erősíti,

ha kell, vigasztalja, ha kell, bátorítja a rá bízott nyáját. Erre jó példa az az igehirdetés, mely a koronavírus-járvány okozta első lezárás idején, 2020 húsvétján – mikor országosan nem tarthatunk jelenléti istentiszteleteket –, az üres kaposvári református templomban hangzott el, élő közvetítésben. „S ha most meg is kell

keresnünk sok mindent, ami elveszett és nincs meg, az Isten Fia húsvétkor feltámadt, ami azt jelenti, hogy Ő nem hagyott bennünket ebben magunkra, hanem megmutatta nekünk, hogy Ő felette áll annak, ami hiányzik, felette áll mindannak, aminek mi nem tudunk.” (17.)

A kötet egyfajta látélet is a 2019-2024 közötti évekről, a COVID megpróbáltatásairól, a kaposvári gyülekezetben való otthonra találásról, a megérkezésről.

Szeretettel ajánljuk e bátorító, erősítő igehirdetés kötetet mindenkinek!

A kötet beszerezhető a kaposvári Keresztelő Kávézó és Könyvesboltban.

dr. Sárközi Gergely Antal

A Pápai Egyházmegye sűrű tavaszi időszakon van túl. Sok mindent élhettünk meg: lelkészértekezletek, lelkészválasztások, beiktatások, találkozók.

A havonta megtartott lelkészértekezleteken nem csupán a gyülekezeteket érintő fontos dolgokról tájékozódunk, hanem előadásokon keresztül mélyítettük tudásunkat, és beszámolókon keresztül ismertük meg a közmúlt történéseit és a készülő eseményeket.

Februárban a gályarab prédikátorokról emlékeztünk meg, hiszen a történelmi dokumentumok bizonyossága szerint éppen 2026. február 12-én volt 350 éve, hogy Michiel de Ruyter tengernagy kiszabadította a magyar gályarab prédikátorokat. Szakács Gergely lelkipásztor márciusban beszámolt a 2026-os tematikus év programjairól. Egyházunk az Imádság évének nyilvánította a 2026-os esztendőt.

Márciusban tartotta meg az Egyházmegye a ciklus záró közgyűlését. Lehetőséget adott a péntek esti találkozás a számadása és az előretételekre. Az esperesi jelentés mellett megismerhettük az egyházmegye 2025. évi népmozgalmi adatait, illetve beszámolót hallgattunk meg az egyházmegye gazdasági életéről. Erlitz Anita az Egyházmegye missziói szolgálatáról beszélt a csornai missziói gyülekezet „szemüvegén” keresztül látva mindazt, ami történt. Hajdú Ferenc csetényi lelkipásztor pedig az ifjúság szolgálatáról, a TALK-ról szólt. A közgyűlés résztvevői a vacsora előtt bepillantást nyerhettek az előkészületekbe, hiszen március 21-én volt az idei tavaszi ifjúsági találkozó.

Fontos ismertetőt hallgathattunk meg Sárközi Gergely Antal lelkipásztortól a pápai egyházmegye főgondnokairól április közepén. Ennek az előadásnak az is aktualitást adott, hogy a Magyarországi Református Egyházban, így egyházmegyénkben is tisztújításra kerül sor 2026 őszén. Esperest, főgondnokot és zsinati tagokat választunk az egyházmegye számára, illetve püspököt és főgondnokot az Egyházkerület élére. A lelkési karban, az egyházmegyei tanácsban együtt is beszélgetünk arról, kik lennének a legalkalmasabbak ezekre a tisztségekre. Fontos, hogy a gyülekezetekben is szó essék ezekről a kérdésekről, hiszen szeptember elején jelölő közgyűlést tartunk, és utána a presbitériumok feladata lesz szavazni a jelöltekről.

Kiemelkedő programokra készülünk még 2026-ban. Június 24-26 között Veszprémben kerül sor a következő Református Egyházi Napok Dunántúl (REND) Fesztivál eseményére. A Petőfi Színházban, a Hangvillában, és a színházkertben kerül megrendezésre majd 100 különféle program. Hordozzuk imádságban is a Fesztivált, hogy a résztvevők ne csupán jól érezzék magukat, hanem a szó+csend gondolatai a szívüket is elérje. Szeptember 26-án ismét megrendezzük egyházmegyénk missziós napját Pápán, a Malom tónál. Készüljünk ismét, hogy találkozhatunk, megbeszélhessük közös dolgainkat, hogy lelkileg töltekezzünk.

Isten áldását kérem az Egyházmegye gyülekezeteinek, lelkipásztorainak, gondnokainak, presbitereinek, szolgálóinak, életére, gyülekezeti tagjainak teljes közösségére.

Márkus Mihály

Pünkösöd ünnepére készülve a Tárkányi Református Gyülekezet egykori pecsétnyomóját választottam bemutatásra múzeumunk gyűjteményéből. Ezen a 18. századi réz pecsétnyomón két szép szimbólum is található, melyek a harmadik nagy ünnepünkre utalnak.

Az egyik az Isten szeme motívum, amely a Szentháromság szép szimbóluma. A 17. századtól használt jelképen a szem ábrázolás egy sugarakkal körbevett háromszögben van. A szem Isten mindentlátó szemére, folyamatos gondviselésére utal, míg a háromszög a Szentháromságra, a sugarak pedig Isten dicsőségét mutatják.

A másik egy farönkön álló galamb, amely egy faágat tart a csőrében. A galamb a Szentlélek szimbóluma. Ugyanakkor egy másik bibliai történetet is megidéző, mégpedig Noé történetét, amelyben olvashatjuk, hogy az özönvíz után egy szájában ágat tartó galamb nyomán tudta meg Noé, hogy

már leapadt a víz, és újra van növényzet a földön. Ilyen módon a reménység szimbóluma is az ágat tartó galamb.

A szimbólumokon kívül a T.R.E. rövidítést olvashatjuk még a pecsétnyomón, amely a Tárkányi Református Ekklezsia nevének rövidítése.

Egykoron gyülekezeteinkben ilyen viaszos pecsétnyomókat használtak a hivatalos iratok igazolására, mint ez a tárkányi is. A pecsétkészítő ötvösmesterek nagy gonddal készítették el ezeket. Némelyik kis mérete ellenére is számos üzenetet hordoznak, bibliai történetek, szimbólumok kerültek rájuk, amelyek egyfajta hitvallásként is felfoghatók. A képen látható, a szélesebb részén is alig 2,7 cm-es ovális tárkányi pecsétnyomó a pünkösdről, a Szentlélek eljöveteléről és a Szentháromságról tanúskodik számunkra.

Füstös Gáborné

Szerzőink

Füstös Gábor	lelkipásztor (Tápszentmiklós)
Füstös Gáborné	múzeumi munkatárs (PRM)
Kovácsné Smatarla Ibolya	lelkipásztor (Adorjánháza–Egeralja)
Márkus Mihály	esperes (Pápai Ref. Egyházmegye)
dr. Sárközi Gergely Antal	teol. tanár (PRTA); levéltári munkatárs (DREL); lelkipásztor (Noszlop és vidéke)
Selymes Máté	I. évf. teol. hallg. (PRTA)
Stummerné Nagy Ágnes	em. b. lelkész (Pápai Ref. Egyházmegye)

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felelős szerkesztő:
Márkus Mihály esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaiem@gmail.com

A cikkek szerzői maguk vállalnak felelősséget a cikkek tartalmáért.